

مطالعه توصیفی انواع کچلی‌ها در گیلان

دکتر نرگس علیزاده^۱، دکتر شهریار صدر اشکوری^۱، دکتر جواد گلچای^۲، دکتر آرش معبودی^۳، دکتر علی اکبر فلاحی^۴

۱- استادیار، ۲- دانشیار، ۳- دستیار پوست؛ ۴- کارشناس ارشد قارچ شناسی؛ دانشگاه علوم پزشکی گیلان

مقدمه: به رغم کاربرد روش‌های پی‌گیری و درمان هنوز بیماری‌های قارچی ناشی از درماتوفیت‌ها در بسیاری از نقاط دنیا شیوع نسبتاً بالایی دارد.

هدف: بررسی توصیفی انواع کچلی (درماتوفیتوزیس) در گیلان.

روش اجرا: این مطالعه بر روی ۲۱۷ بیمار مراجعه کننده به درمانگاه پوست بیمارستان رازی رشت از فروردین تا پایان اسفند ۱۳۸۱ انجام شد. در صورت مشکوک بودن ضایعه اسمیر مستقیم و کشت تهیه شد.

یافته‌ها: ۹۳ بیمار اسمیر مستقیم (KOH/۱۰) و کشت مثبت از نظر درماتوفیتوزیس داشتند که از این تعداد ۵۰ نفر زن و ۴۳ نفر مرد بوده‌اند. انواع کچلی به ترتیب شیوع کچلی کشاله ران (۴۷/۲٪)، کچلی پا

(۱۴٪)، کچلی سر (۱۲/۹٪) و در نهایت کچلی ناخن، دست و صورت بودند. عمده‌ترین عامل کچلی کشاله ران تریکوفیتون متاگروفیت بود. شیوع کچلی کشاله ران به طور معنی‌دار در فصول گرم بیشتر از فصول سرد بود.

نتیجه‌گیری: کچلی کشاله ران شایع‌ترین نوع کچلی در این مطالعه بود. در شیوع بالای این نوع کچلی بالاخص در زنان نسبت به مطالعات قبلی، ممکن است فعالیت شغلی (کشاورزی) و نوع پوشش زنان شمال کشور نقش داشته باشد.

واژه‌های کلیدی: کچلی کشاله ران، درماتوفیتوزیس، اپیدمیولوژی

تصنّفنامه بیماری‌های پوست، تابستان ۱۳۸۳؛ ۲۸(۴): ۲۶۰-۲۵۵

مقدمه

عفونت‌های قارچی سطحی و جلدی نسبت به سایر عفونت‌های قارچی شیوع بیشتری دارد و در نقاط مختلف جهان فراوانی این بیماری‌ها متفاوت است. در برخی از آمارها شیوع درماتوفیتوزیس حدود ۲۰-۱۰ درصد کل جمعیت دنیا تخمین زده شده است. شیوع قارچ‌های سطحی و جلدی در مناطق مختلف کشور نیز متفاوت است. این مطالعه به منظور شناسایی و تعیین فراوانی عفونت‌های

قارچی درماتوفیتی در مراجعه کنندگان به درمانگاه تخصصی پوست بیمارستان رازی بر حسب سن، جنس و گونه‌های دخیل انجام شد. نتایج این تحقیق می‌تواند در درمان افراد آلوده، پیش‌گیری از انتشار عفونت در جامعه و تعیین گونه‌های ارگانیزم در منطقه و نهایتاً برنامه‌ریزی‌های کوتاه مدت و دراز مدت مراکز بهداشتی برای پیشگیری و کنترل آلودگی‌های قارچی مفید واقع شود.

روش اجرا

مطالعه اخیر بر روی ۲۱۷ بیمار مراجعه کننده به درمانگاه تخصصی پوست بیمارستان رازی رشت طی سال

مؤلف مسئول: دکتر نرگس علیزاده - گیلان، رشت، بیمارستان رازی، بخش پوست